

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 27/02-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2002 predbežne prerokoval podanie M. Š., B. vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zamietnutím jeho žiadosti o čiastočný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 691 115 6054 zo 4. decembra 1998, rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 25 S 55/1999-35 z 11. mája 2000 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 So 178/2000 z 8. decembra 2000, a takto

r o z h o d o l :

Podanie M. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. novembra 2001 doručené podanie M. Š., (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako podnet a na základe výzvy ústavného súdu doplnenia z 21. decembra 2001, 30. januára 2002, 24. februára 2002 a 28. februára 2002. V podaní z 24. februára 2002 požiadal navrhovateľ o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom poukazujúc pritom na svoj nepriaznivý zdravotný stav a na svoju sociálnu situáciu. Svojím podaním sa domáha vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 So 178/2000 z 8. decembra 2000 (právoplatnosť nadobudol 16. januára 2001), ktorý potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 25 S 55/1999-35 z 11. mája 2000 (ktorý potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo 4. decembra 1998 č. 691 115 6054, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu, že nebol uznaný za invalidného ani čiastočne invalidného).

Ústavný súd zhodnotil po obsahovej stránke podanie navrhovateľa ako podanie, o ktorom ústavný súd môže konať na základe čl. 124 v spojení s čl. 1 ods. 1 a príslušnými článkami ústavy, ktoré upravujú základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb v rozsahu ústavou dovolenom a konštantne judikovanom do 1. júla 2001 za podmienok, že o týchto právach nerozhoduje iný súd, a za podmienok, ktoré nezakladajú odmietnutie podania podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Navrhovateľ na základe výzvy ústavného súdu, aby doplnil podanie, zareagoval ďalšími podaniami. Podaním z 24. februára 2002 požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Ústavný súd po posúdení obsahu podania v celom komplexe jeho doplnkov dospel k záveru, že uplatňovanie riešenia veci navrhovateľa na ústavnom súde by bolo zrejme bezúspešné, a z tohto dôvodu žiadosti navrhovateľa nevyhovel.

Keďže navrhovateľ nesplnil jednu z predpísaných náležitostí ustanovenú v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd jeho podnet odmietol podľa § 25 ods. 2 cit. zákona pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2002

